

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GVO/2015/ 17 /... / 25 november 2015**

Inzake : ... , wonende te ... , vertegenwoordigd door Mter ... , advocaten te ... ,

Verzoekende partij

Tegen : vzw ... met maatschappelijke zetel te ... , vertegenwoordigd door Mter ...
, advocaat te ... ,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekend verstuurd zending dd. 26 mei 2015 heeft Mter ... namens ... , beroep ingesteld tegen de beslissing van 5 mei 2015 genomen door de tuchtcommissie van de vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is directeur van de ... te

Met een ter post aangetekende brief dd. 17 juli 2014 wordt aan ... medegedeeld dat de raad van bestuur van de verwerende partij in vergadering van 16 juli 2014 besloten heeft een tuchtonderzoek te zijnen laste te voeren en dat daarvoor een tuchtcommissie werd opgericht. Er wordt verwezen naar een aantal klachten van ouders, naar negatieve vaststellingen in een doorlichtingsverslag en naar een verklaring van een politieagent.

Op 19 augustus 2014 beslist de tuchtcommissie de verzoeker preventief te schorsen in het kader van het ingesteld tuchtonderzoek. Die beslissing wordt door de Kamer van Beroep voor het Gesubsidieerd Vrij Onderwijs vernietigd op 1 oktober 2014. De verzoeker hervat het werk op 3 november 2014.

Op 24 november 2014 neemt de tuchtcommissie kennis van nieuwe stukken en voegt deze bij het tuchtdossier (stukken nummer 10 tot 17). De tuchtcommissie is van oordeel dat die stukken mogelijk een aantal tekortkomingen van financiële aard en persoonlijke bevoordeling bewijzen. Er wordt ook beslist dat die feiten de grondslag kunnen vormen voor een nieuwe preventieve schorsing. De verzoeker wordt opgeroepen om daarover gehoord te worden, maar om medische redenen wordt dat verhoor uitgesteld. Het verhoor vindt dan plaats op 18 december 2014 in aanwezigheid van de raadsman van de verzoeker.

Op 11 december 2014 voegt de tuchtcommissie wederom een aantal nieuwe stukken toe aan het tuchtdossier. Het gaat om verklaringen die de commissie afgenomen heeft van personeelsleden en oud-personeelsleden van de ... en de Zij voegt ze als de stukken 18 tot 34 toe aan het tuchtdossier. Zij distilleert voorts uit de stukken 11 tot 34 een aantal feiten die tuchtrechtelijk aan de verzoeker verweten kunnen worden (stuk G14 administratief dossier).

De tuchtcommissie vraagt op 12 december 2014 bij een accountantbureau een doorlichting van de boekhouding aan over de periode 01.01.2009 tot 31.12.2013. Dat onderzoek resulteert in een verslag van 9 maart 2015. Op basis van dat verslag redigeert de tuchtcommissie op 20 maart 2015 een “proces-verbaal n.a.v. het financiële controleverslag” (stuk B7 administratief dossier) waarin zij een aantal malversaties met financiële inslag aan de kaak stelt.

Op 5 januari 2015 vraagt de tuchtcommissie schriftelijk aan de verzoeker om zijn laptop, eigendom van de school, af te geven aan het schoolbestuur. Hij wordt gewaarschuwd dat geen gegevens gewist mogen worden. De laptop wordt voor onderzoek aan een gespecialiseerd bedrijf voorgelegd, dat daarover op 25 maart 2015 verslag uitbrengt (stuk D1 administratief dossier).

Op 16 januari 2015 beslist de tuchtcommissie om de verzoeker preventief te schorsen op grond van de feiten die hem op 24 november 2014 waren meegedeeld (geput uit de stukken 10 tot 17 van het tuchtdossier). De Kamer van Beroep voor het Gesubsidieerd Vrij Onderwijs bevestigt die beslissing op 4 maart 2015.

Op 25 maart 2015 sluit de tuchtcommissie het tuchtonderzoek af. De verzoeker wordt opgeroepen voor een verhoor op 15 april 2015. Daarin wordt het voorstel 'afzetting' geformuleerd.

Het verhoor vindt plaats op 15 april 2015 en op 6 mei 2015 beslist de tuchtcommissie om de verzoeker tuchtrechtelijk te straffen met het ontslag. Dit is de beroepen beslissing.

2. Over het procedureverloop

Met een brief dd. 16 juni 2015 werden de partijen opgeroepen voor de zitting van 19 augustus 2015.

Met een ter post aangetekende brief dd. 8 juni vraagt mter. ... namens ... de wraking van ... , effectief lid van de Kamer van Beroep. Daar ... niet aanwezig was tijdens de hoorzitting, de beraadslaging en de stemming moet op het verzoek tot wraking niet verder worden ingegaan.

Met een ter post aangetekende brief dd. 17 juni 2015 vraagt ... de oproeping van 9 getuigen.

Met een ter post aangetekende brief dd. 17 juni 2015 maakt mter. ... namens ... een toelichtende memorie over. Hij voegt nieuwe bewijsstukken toe.

Met een ter post aangetekende brief dd. 10 juli 2015 maakt mter. ... een verweerschrift over. Met een e-mail van 10 juli 2015 wordt door mter. ... via WeTransfer het dossier overgemaakt.

Op 19 augustus 2015 beslist de Kamer van Beroep de zaak in voortzetting te stellen.

Op 17 juni 2015 vraagt Mr. Stevens dat de Kamer van Beroep 9 getuigen zou horen. In een schrijven van 20 november 2015 verduidelijkt hij, op vraag van de Voorzitter, met betrekking tot welke tenlasteleggingen de getuigen relevante gegevens aan de Kamer kunnen voorleggen. Afgaand op die uitleg, is de Kamer van Beroep van oordeel dat de getuigenissen geen concrete bijdrage kunnen leveren tot een beter begrip van de grond van de zaak.

De verwerende partij harerzijds vraagt om ... als getuige te horen. ... was lid van de tuchtcommissie. Hij kon mogelijks door de verwerende partij naar de hoorzitting worden afgevaardigd als vertegenwoordiger van de verwerende partij, maar het gaat niet op hem voor de Kamer van Beroep te laten getuigen over bepaalde aspecten die de tuchtcommissie in haar beslissing had moeten of kunnen betrekken.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroepschrift is binnen de voorgeschreven termijn ingediend en voldoet aan de vormvereisten. Het beroep is ontvankelijk.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

Voor zoveel als nodig herinnert de Kamer van Beroep er aan dat de zaak in haar geheel door de Kamer opnieuw wordt onderzocht en dat zij de gebreken in de procedure die de in eerste aanleg beslissende overheid heeft begaan, vermag te herstellen en recht te zetten, behalve wat de betreft de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen, bv. het niet in acht nemen van vervaltermijnen.

5. Beoordeling van het beroep

5.1. In een preliminair middel voert de verzoeker aan dat de procedure voor de tuchtcommissie niet correct werd gevoerd, aangezien het proces-verbaal van het verhoor d.d. 15 april 2015, in strijd met artikel 8, §6 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991, niet ter zitting werd opgemaakt en ondertekend, aangezien het stuk dat hem werd voorgelegd vermeldingen bevatte in verband met de toekomstplannen van de verzoeker waarvan uitdrukkelijk was gesteld dat zij vertrouwelijk waren en off the record gegeven en aangezien hij die passage niet uit het zittingsverslag heeft kunnen verwijderen. Hij besluit dat de onregelmatigheden die het proces-verbaal van verhoor aldus aantasten betrekking hebben op een substantiële vorm die de beroepen beslissing zelf onregelmatig maakt omdat het proces niet eerlijk en correct gevoerd werd.

5.2. De Kamer van Beroep stelt vast dat de partijen, wegens het uitlopen van de hoorzitting met het tuchtverhoor, na de hoorzitting overeengekomen zijn het verslag later te formaliseren. Met dergelijke overeenkomst is niets mis.

Het verslag van het tuchtverhoor schetst het verloop van de hoorzitting en bevat een getrouwe weergave van de uiteenzetting die de partijen naar voren brengen en van de vragen en antwoorden die worden gesteld. De ondertekening van het verslag zonder opmerkingen houdt in dat de ondertekenaar bevestigt dat het verslag correct weergeeft wat gezegd is, hetgeen dan als een bewijselement in het verder beslissingsproces gebruikt kan worden. Het niet ondertekenen van het verslag door één partij verleent aan het stuk een meer beperkte bewijswaarde, met name de waarde van een eenzijdige verklaring.

Te dezen protesteert de verzoeker tegen de redactie van het verslag omdat het een vertrouwelijk gegeven verklaring zou bevatten - met name over de toekomstplannen van de verzoeker - die hij daar absoluut uit verwijderd wilde zien. Daarmee heeft hij veruitwendigd welke kritiek hij heeft op het verslag dat het bestuur opstelde en kan de Kamer perfect uitmaken over welke punten van het verslag er geen akkoord bestaat. Er is geen reden om het verslag wegens de niet-ondertekening ervan 'nietig' te bevinden en dat als een onregelmatigheid te laten afstralen op de beroepen beslissing.

De verzoeker stelt dat de verwerende partij wegens de miskenning van de gemaakte afspraak zijn vertrouwen geschonden heeft. Dit probleem tast evenwel de regelmatigheid van de procedure niet aan en heeft geen enkel gevolg op de regelmatigheid van de genomen beslissing.

6. De verzoeker betwist dat het bestuur de tenlasteleggingen die het als grondslag voor het tuchtbesluit heeft aangenomen, voor bewezen kon houden of dat zij een tuchtrechtelijk beteugelbare inbreuk vormen. Voor de bespreking volgt de Kamer van Beroep de systematiek die in het tuchtbesluit is aangehouden.

7. Tenlastelegging I/1: Onrechtmatig toe-eigenen van schoolgelden en -eigendommen.

7.1 In het beroepen besluit wordt gesteld dat de verzoeker, die over een bankkaart van de school beschikte en tot de raad van bestuur van 10 maart 2014 als enige verantwoordelijk was voor de financiële verrichtingen, zich een bedrag van in totaal 13 109,54 euro schoolgelden onrechtmatig toe-eigende. Dit bedrag is opgedeeld in:

- 6 343,72 euro die de verzoeker van de schoolrekening naar zijn persoonlijke rekening overgeschreven heeft voor 48 'overschrijvingen zonder verantwoordingsstukken'. Er wordt verwezen naar een aantal uitgaven uit 2014 en er wordt gesteld dat de omstandigheid dat de jaarrekeningen tot 2013 goedgekeurd zijn deze onregelmatige overschrijvingen niet rechtvaardigen, aangezien toen niemand "een duidelijk zicht had op de precieze aard en het veelvuldig patroon van de verrichtingen",
- onterecht uitgekeerde 'fietsvergoeding' van 583,20 euro in de periode 2009-2014, aangezien de verzoeker zijn traject met 12 km per dag aangedikt heeft,
- een vergoeding van 3 828,04 euro voor 'middagtoezicht, schoolverzuim en extra-muros activiteiten', terwijl niet bewezen wordt dat deze prestaties effectief geleverd werden,
- een bedrag van 1.173,37 euro voor 'herstelling van zijn wagen' op 27 februari 2009 omdat niet bewezen wordt dat de schade opgelopen werd in dienstverband,
- 120,00 euro cash afgehaald op 4 augustus 2012 omdat het bewijs niet voorgelegd wordt dat het geld gebruikt werd 'voor een huwelijkscadeau van een personeelslid',

- 956,40 euro voor een ‘abonnement op Test-Aankoop’ in de periode 2009-2014, omdat niet bewezen wordt dat het abonnement ‘enige didactische meerwaarde voor de school gehad zou hebben’ en
- 104,81 euro voor ‘factuur voor autobanden’ d.d. 28 maart 2014 omdat ‘geen enkel bewijsstuk voorligt dat deze factuur het gevolg zou zijn van schade toegebracht door een ex-personeelslid’.

7.2.1. De verzoeker stelt in zijn beroepsschrift dat hij voor elke financiële verrichting naar zijn eigen bankrekening een verantwoordingsstuk heeft overgelegd en dat dit uit de boekhouding - waarvoor hij niet verantwoordelijk is - zou moeten blijken. Hij werd nooit door de boekhouder noch door de inrichtende macht aangesproken over de gebrekkige bewijzen, hij werd ook niet betrokken bij het financieel onderzoek dat de verwerende partij heeft laten verrichten, noch kreeg hij inspraak bij de redactie van het ‘proces-verbaal’ dat de inrichtende macht op basis van het financieel verslag opstelde. Hij stelt voorts dat het gelijkheidsbeginsel tussen de personeelsleden van de school geschonden is waar hem nu verweten wordt bepaalde bedragen te hebben ontvangen (vergoedingen middagtoezicht, schoolverzuim, extra muros, representatiekosten, vervoerskosten ...) terwijl die ook aan andere leden van het personeel werden toegekend.

Hij gaat dan in op de verschillende bedragen waaromtrent het bestuur hem verwijten richt:

- alle overschrijvingen uit 2014 gebeurden na goedkeuring door het schoolbestuur. Het verslag van de vergadering van het schoolbestuur van 10 maart 2014 werd slechts goedgekeurd - en dus uitvoerbaar - op de algemene vergadering van 2 juni 2014 terwijl de laatste betaling die hij zelf verrichtte dagtekent van 29 april 2014. En dat hij alleen over een bankkaart zou beschikt hebben is onjuist want ook de administratieve medewerkster kon betalingen doen.
- ook andere personeelsleden - zelfs de voorzitter van de raad van bestuur - kregen gelijkaardige uitgaven en vergoedingen terugbetaald maar de desbetreffende verantwoordingsstukken worden blijkbaar niet gecontroleerd;
- de uitbetaalde vergoedingen werden jarenlang in de raad van bestuur goedgekeurd. Het zou verwonderlijk zijn wanneer de leden van de raad van bestuur, die deze goedkeuring indertijd ondersteunden, de nieuwkomers in de raad van bestuur niet

zouden voorgelicht hebben over de wijze waarop de betalingen gebeurden. Tot de komst van ... heeft de raad van bestuur geen onregelmatige betalingen gezien. De goedkeuring van de jaarrekeningen betekent dat de uitgekeerde betalingen aan alle personeelsleden geldig verricht zijn;

- de verzoeker heeft jarenlang zijn fietsvergoeding berekend op het werkelijk gereden aantal kilometers. Hij heeft, met behulp van Google-maps, een rekening gemaakt van 'de meest probate en veiligste weg' en die berekening, die uitkwam op 25 km, is altijd aanvaard;

- de onkosten voor middagtoezicht e.d.m. zijn ook aan 'oud-directeurs en huidige directeurs in functie ontvangen', zodat zijn behandeling de gelijkheidsregel miskent;

- De factuur voor de herstelling van zijn wagen te zijnen laste leggen is onterecht want de school heeft enkel de franchise van 341 euro moeten betalen;

- de uitgave voor een huwelijgscadeau betrof het huwelijk op 4 augustus 2012 van ... : het is in de school de gewoonte om bij een huwelijk cash geld te geven aan het personeelslid;

- het abonnement van Test Aankoop diende zeker didactische doeleinden en voor die betaling had hij de mondelinge toezegging van de toenmalige voorzitter van de school;

- ook voor de vervanging van de stuk gestoken banden van zijn persoonlijke aanhangwagen - die hij gebruikte voor de noden van de school - had hij de mondelinge toestemming van de voormalige voorzitter ... , maar die persoon is niet ondervraagd.

7.2.2. In zijn toelichtende memorie benadrukt de verzoeker dat hij elke overschrijving naar zijn eigen rekening met bewijsmiddelen heeft gestaafd en dat het bestuur indertijd de nodige controles had moeten uitvoeren. Voorts legt hij nog bijkomende bewijsstukken voor en herhaalt dat ook andere personeelsleden bepaalde vergoedingen opstreken met goedkeuring van het schoolbestuur. Hij herhaalt dat hij zich geen euro op onregelmatige wijze toegeëigend heeft.

7.3. In haar nota van verweer stelt de verwerende partij eerst dat de verzoeker op het ogenblik van de deliberatie na zijn verhoor op 15 april 2015 voor 48 overschrijvingen geen bewijsstuk kon voorleggen, dat de omvang van die overschrijvingen, die over vele jaren gespreid waren, wijzen op een bepaalde

systematiek en dat de goedkeuring van de jaarrekeningen de onregelmatigheid van die overschrijvingen niet dekt.

Zij vervolgt:

- de verzoeker legt nu voor 17 van de 48 overschrijvingen een verantwoordingsstuk over, maar er blijft toch nog altijd een bedrag van 4.630 euro niet-verantwoorde uitgaven over (slaande op 31 verrichtingen). Dat de verzoeker zich ten koste van de school wilde verrijken blijkt uit het feit dat hij op 29 december 2013 een bedrag van 893,56 euro voor ‘vervoerskosten’ naar zijn rekening overschreef met daarbij de verantwoording, om dan daags nadien nog eens hetzelfde bedrag over te schrijven;
- Wat de fietsvergoeding betreft kan rekening gehouden worden met - maximaal berekend -, een afstand van 21 km i.p.v. 25, wat neerkomt op de vaststelling dat nog altijd 388,80 euro onregelmatig is uitgekeerd;
- de uitbetaalde vergoeding voor ‘schoolverzuim, middagtoezicht en extra-muros’ wordt niet meer betwist;
- de representatiekosten die de verzoeker zichzelf uitbetaalde, terwijl hij als directeur een vergoeding kreeg voor zijn werkelijk gemaakte kosten, werd nooit door de raad van bestuur goedgekeurd. En dat directeur ... diezelfde vergoeding uitbetaald kreeg, is het gevolg van de manipulatie van de verzoeker, die haar had overtuigd dat de uitbetaling de normale gang van zaken was. Overigens heeft ... inmiddels de vergoeding terugbetaald aan de school. In ieder geval heeft de verzoeker zich op 1 juli 2014 nog representatiekosten toebedeeld hoewel de raad van bestuur op 10 maart 2014 - in aanwezigheid van de verzoeker - formeel beslist had dat de directie geen betalingen meer mocht verrichten wanneer zij er zelf bij betrokken waren;
- de factuur voor de herstelling van de wagen werd voor een bedrag van 759,84 euro door de omniumverzekering betaald, maar uit geen stuk blijkt dat het ongeval in dienstverband gebeurde en dus moet de verzoeker de franchise van 413,53 euro ten laste nemen;
- er is geen enkel aantoonbaar verband tussen de afhaling van 120,00 euro in augustus 2012 en het huwelijk waarnaar de verzoeker verwijst;
- de didactische meerwaarde van het abonnement op Test Aankoop wordt door de verzoeker niet aangetoond. Het gaan voor de verschillende jaren om 956,40 euro.

- ook voor de herstelling van de autobanden van zijn aanhangwagen op 28 maart 2014 wordt geen stuk voorgelegd waaruit moet blijken dat de vzw die kosten ten laste zou moeten nemen.

Besluitend stelt de verwerende partij dat de verzoeker zich nog altijd een bedrag van 6 613,59 euro onrechtmatig - want zonder verantwoording - heeft toegeëigend.

7.4. De verwerende partij heeft in haar memorie van antwoord de tenlastelegging van de onrechtmatige betalingen op verschillende punten aangepast. Het voorwerp van het beroep moet in die zin aangepast worden.

7.5. De tenlastelegging betreft het feit dat de verzoeker, die als schooldirecteur bevoegd was om uitgaven te doen, in de loop van de jaren 2009 tot 2014 bedragen van de schoolrekening naar zijn persoonlijke rekening heeft overgeschreven of bepaalde uitgaven zonder deugdelijke verantwoording ten laste van de school heeft gelegd.

7.5.1. De verwerende partij vergist zich waar zij, om de onrechtmatige toe-eigening van schoolgelden te illustreren en daaromtrent een aberrante 'houding' te ontwaren, in haar nota van verweer (punt 35) uiteenzet dat de verzoeker zichzelf twee keer heeft betaald voor 'verplaatsingen binnen de functie van directeur' (betalingen van 893,56 euro op 29 en 30 december 2013 voor 2629 km), aangezien uit het dossier (stuk B1 verso) blijkt dat de verzoeker op 3 januari 2014 het bedrag heeft teruggestort met de vermelding: 'terugbetaling wegens dubbele overschrijving: vervoersonkosten'.

7.5.2. De raad van bestuur, toen hij na de algemene vergadering van 20 januari 2014 met een vernieuwde samenstelling aantrad, heeft blijkbaar in de organisatie orde op zaken willen stellen, ook met betrekking tot de financiële verrichtingen. Zo heeft hij op 10 maart 2014 (adm. dossier, stuk F1) besloten, voor het eerst formeel en in alle duidelijkheid: "Aan de directies wordt gevraagd om alle betalingen waarin zij als personeelslid betrokken zijn eerst aan het schoolbestuur voor goedkeuring voor te leggen. Het schoolbestuur zal deze betalingen dan uitvoeren. Op die manier worden de directieleden ingedekt door het schoolbestuur." De verzoeker was

aanwezig op die vergadering en kende dus de beslissing. Dat de notulen met betrekking tot die beslissing pas later werden goedgekeurd, doet niets af aan de onmiddellijke uitvoerbaarheid ervan en de tegenstelbaarheid ervan aan de verzoeker. Dat, zoals de verzoeker stelt, sommige betalingen het gevolg konden zijn van een bestendige opdracht aan de bank is te dezen niet relevant: de dwingende beslissing van 10 maart 2014 gold voor hem als een gebod om die opdracht in te trekken.

De verzoeker heeft na 10 maart 2014 nog een aantal overschrijvingen naar zijn eigen rekening verricht (stuk B1 van het administratief dossier) : vier verrichtingen gedaan op 3 en 29 april (respectievelijk 142,50 en 238,95 euro), op 10 juni 2014 (854,08 euro) en op 1 juli 2014 (300,00 euro). Deze handelwijze gaat duidelijk in tegen de voorschriften en vormt een tuchtinbreuk.

7.5.3. De verwerende partij betwist niet dat de verzoeker, vóór het aantreden van het nieuwe schoolbestuur begin 2014, de bevoegdheid had - minstens op grond van een gedoogbeleid - om op eigen gezag de schoolrekening te debiteren. Die bevoegdheid was dus blijkbaar niet expliciet afgebakend. Concrete gedragingen kunnen dus niet aan enig reglement worden getoetst.

De verzoeker betwist zijnerzijds niet dat hij, ook al bestond er voor 2014 geen duidelijke regeling over de betalingen, de verplichting had om aan het schoolbestuur verantwoordingsstukken te bezorgen voor de overschrijvingen die hij deed. Hij neemt wel het standpunt in dat hij zich altijd naar die verplichting geschikt heeft. Dit is voor het overgrote deel van de stortingen ook het geval, zoals blijkt uit het onderzoek dat RM Accountants heeft verricht (adm. dossier, stuk B4) en de analyse die de verwerende partij op grond daarvan heeft gemaakt, eerst in het ‘proces-verbaal’ van onderzoek (stuk B7) en vervolgens in het beroepen besluit. Voorts heeft de verzoeker naar aanleiding van zijn beroep nog bijkomende rechtvaardigingstukken overgelegd die tot gevolg hebben gehad dat de verwerende partij nog 17 uitgaven verantwoord heeft bevonden. Blijft derhalve de vraag naar de rechtvaardiging van 31 uitgaven. Voor het onderzoek wordt uitgegaan van de lijst die de verzoeker met zijn beroepsschrift heeft overgelegd (stuk B.5.3. bij het beroepsschrift), waaruit de 17 niet-betwiste betalingen weggelaten worden.

7.5.4. Voortgaand op de voornoemde lijst betreffende de overschrijvingen naar de persoonlijke rekening van de verzoeker gaat het om 31 overschrijvingen voor een totaal bedrag van 4 630,05 euro.

Drie overschrijvingen handelen over MTZ (nr 041 van 19.08.2010 voor een bedrag van 534,23 euro), schoolverzuim (nr 163 van 24.08.2012 voor een bedrag van 250 euro) en begeleiding extra muros (nr 171 van 03.09.2013 voor een bedrag van 120 euro) en vallen aldus onder de uitgaven waarvan de verwerende partij in haar memorie van verweer (rubriek 40) ‘afstand’ doet.

Vijf overschrijvingen betreffen ‘representatiekosten’ voor een totaal bedrag van 1000 euro (nr 037 van 09.07.2010 voor een bedrag van 125 euro; nr 042 van 08.07.2011 voor een bedrag van 125 euro; nr 133 van 06.07.2012 voor een bedrag van 150 euro, nr 133 van 01.07.2013 voor een bedrag van 300 euro en nr 131 van 01.07.2014 voor een bedrag van 300 euro). De verwerende partij stelt hieromtrent dat zij “geen enkel bewijs teruggevonden heeft dat enige raad van bestuur deze vergoedingen ooit goedkeurde”, maar zij erkent wel dat deze vergoeding ook aan twee andere directeurs zijn uitbetaald en betwist niet dat daar door de boekhoudkundige diensten van de school - die onder het gezag van het schoolbestuur werkt en waarvan mag verondersteld worden dat zij de geldende regels kennen - nooit enige opmerking is over gemaakt. De ontstentenis van opmerkingen betekent dat de inrichtende macht in de afgelopen jaren de uitbetaling aanvaardde, ook wanneer de verzoeker eigener gezag het bedrag van de vergoeding verhoogde. Zij is slecht geplaatst om de bewijslast over de toelaatbaarheid van de uitgaven nu bij de verzoeker te leggen. De Kamer van Beroep is van oordeel dat het aanvaarden van de uitgave in de afgelopen jaren de goede trouw van de verzoeker bewijst en dat de desbetreffende overschrijving naar zijn persoonlijke rekening hem nu niet als een tuchtfact kan aangerekend worden.

Hetzelfde geldt voor de overschrijvingen “vervoerskosten’ of ‘verplaatsingskosten’ uit hoofde van de functie van de verzoeker (in de lijst B.5.3. gaat het enkel om nr 037 van 09.07.2010 voor een bedrag van 465 euro en nr 258 van 30.12.2013 voor een bedrag van 893,56 euro): uit het zonder opmerking aanvaarden door het schoolbestuur van de bedragen voor de voorgaande jaren waarin ook de raad van bestuur de rekeningen heeft goedgekeurd, mocht de verzoeker opmaken dat de

aanrekening door het bestuur aanvaard werd. Die stilzwijgende goedkeuring van de praktijk maakt dat de verrichtingen hem nu niet als een tekortkoming worden aangerekend.

De Kamer van Beroep is, samenvattend, van oordeel dat, wat de voormelde zogenaamd niet-gerechtvaardigde overschrijvingen betreft, het schoolbestuur duidelijk in gebreke gebleven is om te gelegener tijd orde op zaken te stellen door ongerechtvaardigde uitgaven te weren of de verzoeker om uitleg te vragen. Zij kan zich nu niet achter haar inertie of onverschilligheid bij de uitoefening van de controle van de uitgaven verschuilen en bewijst niet dat de verzoeker zich niet gehouden heeft aan richtlijnen die hem terdege bekend waren. Het gaat om 10 verrichtingen voor een totaal bedrag van 3 313, 79 euro.

Afstand nemend van de voormelde overschrijvingen, blijkt de verwerende partij aan de verzoeker te verwijten dat hij tussen 2009 en 2014, zonder verantwoording 20 overschrijvingen naar zijn persoonlijke rekening heeft verricht voor een totaal bedrag van 1 316,26 euro.

7.6.1. Aan de verzoeker wordt verweten dat hij de afstand van zijn woon-werktraject onjuist berekend heeft teneinde een hogere fietsvergoeding te verkrijgen.

7.6.2. Hier opnieuw dient er op gewezen dat het schoolbestuur de aangifte van de verzoeker jarenlang zonder opmerking aanvaard heeft. Van een zorgvuldig handelende inrichtende macht mag verwacht worden dat zij op het ogenblik dat een fietsvergoeding wordt aangevraagd, de aangelegenheid terdege onderzoekt en daarover desgevallend opmerkingen maakt. Dit geldt zeker wanneer er geen objectieve regeling uitgewerkt is waaraan de partijen zich moeten houden. In dit geval heeft het schoolbestuur de aangifte van de verzoeker jarenlang zonder opmerkingen aanvaard. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de verwerende partij, door haar inertie, het recht verwerkt heeft om de problematiek van de fietsvergoeding nu plots, en dan nog in het kader van een tuchtzaak, aan de verzoeker ten laste te leggen.

7.7.1. Aan de verzoeker wordt verweten dat hij de kosten voor herstel zijn wagen na een ongeval - een factuur van 27 februari 2009 - ten laste van de school heeft gelegd. De verwerende partij stelt dat het ongeval niet gebeurde terwijl de verzoeker in dienstverband was. In haar nota van verweer herleidt zij het bedrag tot de franchise die de school, na tussenkomst door de omniumverzekering, uiteindelijk nog ten laste heeft moeten nemen (431,53 euro).

7.7.2. De verwerende partij betwist niet dat de kosten die het gevolg waren van het verkeersongeval, gedragen zijn door de verzekering van de school. Daarmee is het verband tussen het ongeval en de school onmiskenbaar vastgesteld en is het logisch dat de franchise door de school gedragen wordt. De tenlastelegging heeft geen deugdelijke grondslag.

7.8.1. Aan de verzoeker wordt verweten in 2012, 120 euro van de schoolrekening te hebben afgehaald en daarvoor geen geldige verklaring te geven. De verzoeker zelf stelt dat dit bedrag - een vaste gewoonte volgend - het cadeau was ter gelegenheid van het huwelijk van ... op 4 augustus 2012.

7.8.2. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de tuchtcommissie zich niet de moeite getroost heeft om deze problematiek terdege te onderzoeken en het standpunt van de verzoeker af te toetsen. Moeilijk was dit nochtans niet, aangezien zij ter gelegenheid van het verhoor van ... op 15 september 2014 hem ook de vraag had kunnen stellen welk huwelijksgeschenk hij vanwege het personeel van de school had ontvangen. Ook de andere personeelsleden is daarover geen uitleg gevraagd.

De Kamer van Beroep stelt derhalve vast dat de verzoeker, die overigens het bewijs overlegt van de invitatie op het huwelijksfeest van ... , geloofwaardig voorhoudt dat er een rechtvaardiging bestaat voor het afgehaalde bedrag.

7.9.1. Aan de verzoeker wordt verweten jarenlang op kosten van de school een abonnement voor Test Aankoop te hebben genomen.

7.9.2. Op zich is het goed denkbaar dat een school een dergelijk abonnement onderschrijft. Het gaat immers om de voorlichting van de consumenten en het kan

niet betwist worden dat zulks nuttig kan zijn voor bepaalde aspecten van het leerproces. Voorts toont de verwerende partij niet aan dat de verzoeker de tijdschriften voor zichzelf voorbeheld en geeft zij geen weerwerk tegen de stelling van de verzoeker dat de tijdschriften “steeds op school ter inzage en consultatie” waren.

Aangezien het beslissingsrecht over de besteding van de schoolgelden in de jaren vóór 2014 niet geregeld was, komt het de Kamer van Beroep niet abnormaal voor dat de verzoeker een initiatief nam voor een abonnement op Test Aankoop. In ieder geval heeft het schoolbestuur het nooit nodig gevonden om de verzoeker daarover te ondervragen en orde op zaken te stellen. Nu nog een stap verder gaan door hem zijn initiatief tuchtrechtelijk aan te wijven, is niet terecht. Overigens stelt de verzoeker in evidentie dat de toenmalige voorzitter van de raad van bestuur hem bij aanvang mondeling de toelating had gegeven om een abonnement te onderschrijven, maar de verwerende partij heeft zich niet de moeite getroost om die verklaring te onderzoeken.

7.10.1. De verzoeker heeft de factuur d.d. 28 maart 2014 voor de vernieuwing van de banden van zijn aanhangwagen -104,81 euro - ten laste van het schoolbestuur gelegd. Zijn stelling is dat die aanhangwagen lange tijd op school heeft gestaan omdat hij gebruikt wordt voor allerlei klussen en dat hij kan vermoeden wie de schade heeft toegebracht.

Volgens de verwerende partij is niet bewezen dat de schade zou toegebracht zijn door een ex-personeelslid. Dat is evenwel niet de vraag. De vraag is of de schade verband houdt met de dienst. En dienaangaande verwijst de verzoeker opnieuw naar de mondelinge toestemming van de voorzitter van de raad van bestuur, terwijl de tuchtcommissie het niet nodig gevonden heeft de bewering van de verzoeker op haar echtheid te onderzoeken. Zij kon de tenlastelegging niet voor bewezen houden.

7.11. Een en ander brengt de Kamer van Beroep tot het besluit dat, nu er vóór begin 2014 blijkbaar geen expliciete regels bestonden over het eigenmachtig besteden van gelden door de directeur van de school, er met grote omzichtigheid

omgesprongen moet worden met verwijten over de onterechte aanrekening van bepaalde bedragen aan de school. De vaststelling dat de verwerende partij blijkbaar nooit een opmerking daarover aan de verzoeker heeft gericht moet doen besluiten dat de verwerende partij zich in tempore non suspecto niet verzette tegen de uitgaven, wat als een stilzwijgende instemming beschouwd moet worden. Hetzelfde dient gezegd over de betalingen uit die periode waaromtrent geen verantwoordingsstukken worden voorgelegd.

Gewis heeft de verzoeker naar het oordeel van de Kamer van Beroep de grenzen van wat hem toegelaten was afgetast en misschien zelfs overschreden, maar het ontbreken van reactie van het bestuur gedurende jaren heeft die toestand zeker vergemakkelijkt. Hem nu daaromtrent tuchtrechtelijke inbreuken aanwrijven is niet billijk.

8. Tenlastelegging I/2: Pesterijen, vernedering, intimidatie en machtsmisbruik t.a.v. personeelsleden en collega-directeurs, vaak met ernstige fysieke en psychische problemen tot gevolg.

8.1. Het beroepen besluit acht de tenlastelegging, zowel wat de gedraging van de verzoeker als de fysieke en psychische gevolgen ervan - ook verwoord als het misbruik van zijn positie als directeur en de vernedering van mensen - bewezen en wijst daarvoor op ‘bijzonder talrijke’ getuigenissen die ‘opvallend gelijk lopen’ en een ‘steeds terugkerend patroon’ laten uitschijnen. Er wordt voorts ook op gewezen dat de verzoeker tijdens de hoorzitting grotendeels aan de getuigenissen voorbij ging om zich te beperken tot verdachtmakingen en beschuldigingen van manipulatie van de getuigenissen door de tuchtcommissie, terwijl de getuigenissen uitgaan van “(oud) personeelsleden van beide scholen én van collega-directeurs van de scholengemeenschap” .

8.2. De verzoeker betoogt in zijn beroepsschrift dat de getuigenissen waarnaar het besluit verwijst geen bewijs van de aantijging inhouden om volgende redenen: de verklaringen zijn gestuurd, hetgeen blijkt uit het feit dat de getuigen vooraf een vragenlijst voorgelegd kregen met vier suggestieve vragen waarover voorafgaandelijk overleg gepleegd kon worden; hij kreeg een aantal van die

getuigenissen slechts in laatste instantie ter inzage; er is ook een verklaring in zijn voordeel (... – C 12) en een andere verklaring (... - C 21) is ongeloofwaardig . Tegenover al de negatieve verklaringen staat dat hij altijd met het volste vertrouwen van het schoolbestuur, de genomen beslissingen heeft uitgevoerd en dat er voorheen nooit klachten tegen hem werden geformuleerd.

8.3. De verwerende partij betwist dat de getuigen een suggestieve vragenlijst voorgelegd kregen; er werd hen enkel gevraagd naar de houding van de verzoeker tegenover hen en zij konden vrij hun verhaal doen.

8.4.1. De bestreden beslissing bevat een groot aantal citaten uit de verklaringen van personeelsleden en gewezen personeelsleden van de ... , van personeelsleden van de ... - die met de ... een infrastructureel geheel vormt - en van enkele andere personen die binnen de scholengemeenschap werkten. De Kamer van Beroep ziet geen reden om aan de goede trouw van de getuigen te twijfelen.

8.4.2. De Kamer van Beroep vraagt zich wel af waarom het schoolbestuur, nadat een tuchtonderzoek om geheel andere redenen was opgestart, plots de noodzaak heeft gevoeld om een grootschalig onderzoek te voeren over persoonlijke ervaringen met de verzoeker. Het valt op dat alle verklaringen over de houding van de verzoeker tegenover het personeel zeer negatief zijn voor de verzoeker en het beeld oproepen van een moeilijke persoonlijkheid die niet aarzelde om zijn medewerkers te kleineren en zijn eigen machtswellust te ontplooien. Alleen de verklaring van ... (administratief dossier, stuk C 12) is gunstig voor hem, maar ook die verklaring geeft te denken omdat zij evenzeer als de andere -maar dan in de andere zin - geen genuanceerd beeld van de verzoeker schetst. De verzoeker stelt niet ten onrechte dat het geheel aldus de indruk wekt dat de tuchtcommissie het onderzoek volledig toegespitst heeft op een zoektocht naar belastende verklaringen. Temeer daar de zeer negatieve indruk van de omgang van de verzoeker met zijn personeel, die de verklaringen, in hun globaliteit genomen, oproepen schril afsteken tegen de vaststelling dat diezelfde personeelsleden vroeger blijkbaar nooit - noch individueel noch als groep handelend - de nood hebben gevoeld om wat zij toentertijd als mistoestanden ervoeren, bij het schoolbestuur aan te klagen.

Aldus gezien is de Kamer van Beroep van oordeel dat de belastende verklaringen zeker gerelativeerd moeten worden, in de zin dat de getuigen, nu zij van de tuchtcommissie de kans kregen om ongeremd hun kijk op de verzoeker uit de doeken te doen, hun bevindingen misschien wel hebben aangedikt door terloopse onenigheden of wrijvingen die inherent zijn aan een samenwerking tussen mensen en die verband houden met de verschillende persoonlijkheid van elkeen, nu op te blazen tot feiten die niet door de beugel kunnen.

Daarbij komt dat de tuchtcommissie de verzoeker nooit de kans gegeven heeft om, bijvoorbeeld in een rechtstreekse confrontatie met de getuigen, de verklaringen tegen te spreken of te nuanceren en dat de tuchtcommissie derhalve op basis van een eenzijdig samengesteld dossier een voorstel van tuchtstraf heeft geredigeerd, bij zoverre dat de verzoeker tijdens zijn verhoor over dat voorstel geconfronteerd was met een onoverzichtelijk kluwen van verklaringen waartegen een efficiënte verdediging praktisch onmogelijk was.

8.4.3. Een en ander brengt de Kamer van Beroep tot het besluit dat, ook al laten de hiaten in het onderzoek niet toe de tenlastelegging, gekwalificeerd als ‘pesterijen, vernedering, intimidatie en machtsmisbruik’ voor bewezen te houden, de in het dossier gebrachte getuigenissen van waarde zijn en dat zij globaal genomen het bewijs bevatten van een negatieve houding van de verzoeker, gericht op zelfverheerlijking, machtsuitoefening en zelfs machtswellust.

8.4.4. Binnen dezelfde tenlastelegging wordt in het tuchtbesluit verwezen naar “stress en angst bij een aantal personeelsleden, die er volledig psychisch en zelfs fysiek onderdoor gingen”.

De hierboven gemaakte nuancering gesteund op het gebrekkig onderzoek door de tuchtcommissie geldt ook hier. De twijfel om ook deze tenlastelegging voor bewezen te houden, wordt zelfs versterkt door de gedachte dat het probleem blijkbaar voorheen nooit werd aangebracht, terwijl het toch onwaarschijnlijk is dat een leraar die onderuit gaat door het onmenselijk optreden van zijn directeur, het niet zou aandurven enig signaal daarover naar de inrichtende macht te sturen. Met

andere woorden, het fysiek en psychisch onderuit gaan is één ding, dit volledig op rekening van de verzoeker brengen is nog iets anders.

8.5. Dat de verzoeker in de school niet wars was van machtswellust en soms gebrek aan respect vertoonde voor de persoonlijkheid van zijn personeel, blijkt uit de samengestelde bundel, maar de Kamer van Beroep gaat - om reden dat de betrokken personeelsleden niet vroeger acties hebben ondernomen en het onderzoek van de tuchtcommissie hiaten vertoont - niet zover dat zij op grond van wat haar voorligt, de uitspattingen van de verzoeker wil weerhouden als ‘pesterijen, vernedering, intimidatie en machtsmisbruik’, maar dat de verklaringen wel wijzen op een ongepaste houding waaruit zelfverheerlijking, machtsuitoefening en machtswellust blijkt. De kamer acht ook niet bewezen dat de fysieke en psychische klachten waarop een aantal personeelsleden alluderen te wijten zijn aan het onrechtmatig optreden van de verzoeker.

9. Tenlastelegging I/3: Leugenachtig en/of manipulatief gedrag/zaaien van tweedracht.

9.1. De bestreden beslissing verwijst naar de ‘zeer talrijke verklaringen’, waaruit ook hier ‘een duidelijk patroon’ blijkt, te weten dat de verzoeker ‘intentioneel gebruik maakte van leugens en/of manipulatief gedrag om tweedracht te zaaien onder de personeelsleden en/of zijn verantwoordelijkheid te ontlopen’.

9.2. Ook hier geldt de bemerking gemaakt bij de bespreking van de vorige tenlastelegging: er is geen enkele reden om aan de geloofwaardigheid van de verklaringen te twijfelen, maar omdat het steeds om feiten uit het verleden gaat kan niet uitgemaakt worden wat waar is en wat perceptie. Omdat voorts het onderzoek eenzijdig is gevoerd en het voor de verzoeker onmogelijk was in een rechtstreekse confrontatie nuanceringen aan te brengen, kunnen geen objectieve conclusies getrokken konden worden. Pregnant daarbij is ook hier de vraag waarom het personeel, wanneer het moest werken onder de dwingelandij van de verzoeker, niet op eigen initiatief naar de inrichtende macht is gegaan, maar integendeel gewacht heeft op een onderzoek gevoerd door de tuchtcommissie.

9.3. Ook hier besluit de Kamer van Beroep dat de tenlastelegging, zoals zij in al haar scherpte geformuleerd is, niet voor bewezen kan gehouden worden, maar dat er wel rekening mee kan gehouden worden dat de teneur van de verklaringen wijst op een ongepaste houding waaruit zelfverheerlijking, machtsuitoefening en machtswellust blijkt.

10. Tenlastelegging I/4: Wissen van alle gegevens op laptop van school, ondanks uitdrukkelijk verbod hiertoe.

10.1. Het bestreden besluit stelt dat de verzoeker aangemaand was om zijn laptop, eigendom van de school, af te geven in het kader van het tuchtonderzoek. Uit het expertiseverslag dat het schoolbestuur heeft laten maken blijkt dat de laptop op 7 januari 2015 ‘zeer grondig gewist lijkt te zijn’.

10.2. De verzoeker stelt dat uit de door de verwerende partij overgelegde stukken niet opgemaakt kan worden dat hij gegevens gewist heeft op de laptop van de school. Uit het rapport dat de verwerende partij voorlegt meent zij te kunnen afleiden dat hij alle gegevens van de computer gewist zou hebben, maar dit is niet juist: er zijn zeer omvangrijke zaken op de harde schijf teruggevonden (tienduizenden foto’s) en de sites bleven raadpleegbaar; de grote activiteit op 7 januari 2015 kan ook verklaard worden door het feit dat hij zijn persoonlijke documenten wou back-uppen op het ogenblik dat hij de computer moest afgeven; de redacteur van het verslag formuleert zelf ook drie hypothesen, maar gaat niet in op het probleem van de beschadiging van het bestandensysteem.

10.3. De verwerende partij antwoordt dat op de dag dat de verzoeker om afgifte van zijn computer werd gevraagd de inhoud van de computer zeer grondig verwijderd werd, terwijl hem bevolen was geen gegevens te wissen. Volgens haar wil de verzoeker, met de verwijzing naar de periode dat de laptop niet in zijn bezit was, gewoon de verantwoordelijkheid voor het wissen in iemand anders’ schoenen schuiven.

10.4.1. Uit het onderzoeksverslag (pag. 20 - ...) blijkt dat er op 7 januari 2015 tussen 10.56 u en 15.07 u “veel activiteit” geweest is op de betrokken laptop en dat

“op de mac bijna geen documenten, contacten of mails meer te vinden zijn hetgeen doet veronderstellen dat men heel zorgvuldig alles gewist heeft”. In de rubriek ‘conclusions’ probeert de expert dan te achterhalen wat gebeurde; hij formuleert daarvoor ‘drie scenario’s’ en zet uiteen waarom hij uiteindelijk het tweede (met name: via de timemachine de gebruikersmap teruggezet naar een vorige toestand en recente mappen selectief teruggezet) ‘het meest waarschijnlijke’ vindt.

10.4.2. De Kamer van Beroep stelt vast dat de verzoeker de brief van 5 januari 2015 van het schoolbestuur, met daarin de aanmaning om de laptop van de school onaangeroerd terug te bezorgen, op 7 januari ontvangen heeft (stuk G17 bijlage, administratief dossier), dat vastgesteld is kunnen worden dat er die dag “veel activiteit” op de computer is geweest en dat er geen documenten, contacten of mails meer aangetroffen kunnen worden.

Terecht heeft de verwerende partij op basis van die gegevens de link kunnen leggen tussen de aanmaningsbrief en het wissen van gegevens. Daarbij komt dat de verzoeker op 15 april 2015 tijdens zijn verhoor door de tuchtoverheid toegegeven heeft dat hij, alvorens zijn laptop in januari 2015 aan het schoolbestuur terug te bezorgen, een aantal foto’s met ‘privékarakter’ verwijderd heeft, met name deze van “het circuit van Francorchamps”.

10.4.3. De deskundige van de verwerende partij heeft vastgesteld dat er op 7 januari 2015, na de ontvangst van de aanmaningsbrief, veel activiteit op de laptop is geweest en dat heel wat gegevens op de computer ontbreken. De verzoeker geeft zelf toe dat hij een aantal foto’s gewist heeft. Daarmee is de verzoeker ingegaan tegen het duidelijk en uitdrukkelijk bevel van de verwerende partij om geen gegevens te wissen, en heeft hij een tuchtrechtelijk betugelbare inbreuk begaan. Dat het niet gaat om het wissen van ‘alle gegevens op de laptop van de school’, zoals het beroepen besluit stelt, vermindert op zich de tuchtinbreuk niet.

11. Tenlastelegging II/1: Ongepaste fysieke, mogelijk agressieve, aanraking van leerlingen.

11.1. De tenlastelegging heeft betrekking op een eenmalige ‘ongepaste en intimiderende fysieke aanraking’ (slagen) van een leerling (... , leerling uit het zesde leerjaar) in april 2014. De beroepen beslissing verwijst naar de verklaring van ... en naar vijf getuigenissen.

11.2. In het beroepsschrift stelt de verzoeker dat de vijf getuigenverklaringen een verklaring uit de tweede hand betreffen, dat hij tijdens zijn tuchtverhoor van 15 april 2015 het incident verduidelijkt heeft en uiteengezet dat er nooit sprake is geweest van enige fysieke of agressieve of intimiderende aanraking van de leerling. Hij voegt daaraan toe dat er ook geen strafklacht daaromtrent ingediend is en legt nu een getuigenverklaring voor van ... , die effectief gezien heeft wat in de refter gebeurde en verklaart dat de verzoeker ... ‘op geen enkele wijze aangeraakt heeft’.

11.3. De verwerende partij antwoordt dat de verklaringen die zij in aanmerking genomen heeft, wel degelijk uitgaan van personen die rechtstreeks getuige waren van het gebeuren.

11.4.1. De verklaring van ... (administratief dossier, stuk C 25) is duidelijk. Zij zegt: “Hij heeft mij geduwd. Ik heb iets heel hard in mijn rug gevoeld (en) ... of juf ... heeft mij gezegd dat hij een handdoek had genomen om me te slaan in mijn rug”. In haar verklaring stelt ... (verantwoordelijk voor naschoolse opvang en onderhoud, stuk C11, geciteerd in nr. 156 van het tuchtbesluit) dat ... haar na het voorval in de refter “de achterkant van haar bovenarm” toonde en dat zij daaruit opmaakte dat de verzoeker E. “had willen tegenhouden”, maar dat juf ... haar zegde dat de directeur E. “bedreigde met een handdoek”. Dat er een aanraking is geweest blijkt ook uit de verklaring van zorgleerkracht ... (stuk C18, citaat in nr 157 van het tuchtbesluit) waarin zij stelt dat E. haar verklaarde dat zij soepbekers had laten vallen en dat de verzoeker “dan fysiek en verbaal naar haar uitgehaald heeft” en met name haar “een tik gegeven hebben of haar bij de arm gegrepen hebben”. In hun samenhang wijzen die verklaringen op een aanraking van ... door de verzoeker.

11.4.2. De verzoeker legt nu aan de Kamer van Beroep een verklaring voor - stuk B 21, opgemaakt op 14 mei 2015 - van een keukenhulp die stelt dat de verzoeker ...

niet geslagen heeft, maar dat hij enkel de deur achter haar gesloten heeft. Afgewogen tegenover de voorgaande verklaringen mist deze verklaring geloofwaardigheid, omdat zij niet verzoenbaar is met de verklaring van ... die sporen van een aanraking op de bovenarm van ... heeft gezien.

11.4.3. De verwerende partij heeft terecht de tenlastelegging voor bewezen gehouden.

12. Tenlastelegging II/2: Dronkenschap tijdens de ambtsuitoefening.

12.1. Het beroepen besluit stelt “dat twee getuigenverklaringen in detail een incident van openlijke dronkenschap tijdens de voorstelling van de zeeklassen beschrijven (en dat) drie andere getuigenverklaringen aangeven dat dit blijkbaar geen geïsoleerd gedrag vormde”. De tuchtcommissie maakt daarbij de opmerking dat “de ambtsuitoefening van een directeur niet stopt na schooltijd, maar dat hij evengoed in functie blijft op vergaderingen met ouders, leerkrachten etc. die zich na strikte afloop van de schooldag situeren”.

12.2. De verzoeker stelt dat het bewijs van consumeren van alcoholische dranken niet gelijk te stellen is met het bewijs van dronkenschap, dat overigens niet vermoed kan worden, maar waarvoor bewijzen moeten voorgelegd worden. De verklaringen waarop de verwerende partij steunt zijn subjectief en laten het bestuur niet toe zich een degelijk oordeel te vormen.

12.3.1. De verwerende partij steunt de tenlastelegging (nr 163 van het beroepen besluit) op twee getuigenverklaringen die “in detail een incident van openlijke dronkenschap tijdens de voorstelling van de zeeklassen beschrijven” en op drie andere verklaringen die erop wijzen dat dit “geen geïsoleerd gedrag vormde”.

De getuigenis van ..., lerares vijfde leerjaar ... (... C32) relateert een infoavond met ouders in april of mei 2014 over de bosklassen waarop de verzoeker, wegens zijn drankgebruik, uit zijn rol zou gevallen zijn. De getuigenis van ..., leraar ... die jarenlang de zeeklassen leidt (stuk C34) maakt melding van “de laatste

zeeklasvergadering” met ouders waarop de verzoeker zijn uiteenzetting “in dronken toestand” herhaalde en in het belachelijke trok.

De andere drie getuigenissen zijn veel minder concreet. Leerkracht ... (C 3) verklaart dat de verzoeker “veel drinkt op feestjes van de school”, directeur en zorgcoördinator ... (C 21) verklaart over een bepaalde vergadering, drie jaar terug, dat zij dacht dat de verzoeker gedronken had omdat hij onsamenhangend sprak en lerares ... (C 30) stelt dat zij zich ergerde aan het gedrag van de verzoeker op de eerste schoolraad die zij bijwoonde, omdat de verzoeker er “zoveel dronk dat hij die vergadering niet meer kon leiden omdat hij in de wind was”.

12.3.2. De verzoeker brengt geen gegevens aan en de Kamer van Beroep ziet geen reden om de oprechtheid van deze verklaringen in twijfel te trekken.

Daar tegenover staat wel dat het begrip ‘dronkenschap’ veel ruimte laat voor persoonlijke invulling en perceptie. Zonder twijfel blijkt uit de getuigenissen van ... en ... dat de verzoeker zich op de vergaderingen met ouders kinderachtig gedragen heeft, maar of dit echt aan het gebruik van teveel alcoholische drank - en dus aan ‘dronkenschap’ - te wijten was kan niet uit de verklaringen van de twee leraars worden opgemaakt; er blijkt enkel uit dat hij alcohol gedronken had. De Kamer van Beroep betreurt dat de tuchtcommissie geen moeite heeft gedaan om op de vergadering aanwezige ouders te horen over hun perceptie van de fysieke toestand van de verzoeker teneinde aldus een meer objectief beeld van de situatie te verkrijgen.

De verklaringen van de drie getuigen op grond waarvan de tuchtcommissie stelt dat de houding van de verzoeker op de twee ouderavonden geen geïsoleerd gedrag betroffen, bevestigen zeker dat de verzoeker op die gelegenheden alcohol gedronken had, maar blijven nog altijd een persoonlijke visie, waaromtrent de tuchtcommissie zich niet nader bevraagd heeft.

12.3.3. De Kamer van Beroep is van oordeel dat onvoldoende gegevens voorliggen om te besluiten dat de verzoeker ‘dronken’ was tijdens de vergaderingen over de zee- en bosklassen en zich daarom infantiel gedroeg. Wel blijkt uit de

getuigenis ... en ... dat de verzoeker gedronken had toen hij in zijn hoedanigheid van directeur een vergadering met ouders bijwoonde, hetgeen zijn voorbeeldfunctie betreft, en hij in die zin de deontologie miskend heeft.

De verzoeker noch de verwerende partij bewijzen - en beweren zelfs niet - dat een of ander reglement een regeling zou bevatten aangaande de omstandigheden waarin het gebruik van alcohol door het personeel toegelaten is of kan worden geduld. Derhalve geldt hier de algemene regel dat alcoholgebruik en dienstuitoefening niet samen gaan. Er is reden om de tuchtinbreuk te herkwalficeren als het gebruik van alcohol tijdens - of voorafgaand aan - de dienstuitoefening.

13. Tenlastelegging II/3: Schendingen van de privacy van personeelsleden en collega-directeurs.

13.1. Het beroepen besluit vindt het bewijs van de tenlastelegging in een verklaring van een leerkracht en van collega-directeurs, waaruit blijkt dat de verzoeker niet het minste respect toonde voor de privacyverzoeken van deze mensen en het op een of andere manier nodig vond om obsessief (ongepaste) foto's te nemen en die achteraf dan zonder toestemming van de betrokkenen te gebruiken in openlijke presentaties.

13.2. De verzoeker stelt dat de verklaringen die de verwerende partij als bewijs aanvoert subjectief zijn, 'zeer waarschijnlijk opgeblazen werden buiten proportie' en aldus meer perceptie dan werkelijkheid aangezien het om totaal onschuldige foto's gaat. De verklaringen zijn niet gesitueerd in tijd en ruimte. Hij voegt daaraan toe dat het een schooldirecteur niet verboden is op evenementen foto's en fotomontages te maken van hemzelf en van leerkrachten en die te tonen aan ouders en directeurs, en dat niet wordt ingezien op welke wijze de leerkrachten belachelijk zouden gemaakt zijn; hij werd integendeel met lof beladen voor zijn fotoreportages. De enige foto die als niet passend zou kunnen worden beschouwd (verklaring ... - C41) dateert van lang geleden en wordt nu aangewend om hem een slag onder de gordel te geven.

13.3. De verwerende partij stelt dat een schooldirecteur enkel foto's mag nemen van collega's en deze publiek mag maken wanneer zij daarvoor hun toestemming geven. De getuigenverklaringen tonen aan dat die toestemming niet verkregen was.

13.4.1. Met de verwerende partij wordt aangenomen dat, ook binnen schoolverband, geen foto's mogen genomen en verspreid worden zonder toestemming van de betrokkene. De Kamer van Beroep stelt voorts vast dat de verzoeker de verklaring van ... (lerares zesde leerjaar ... (stuk c- 20, p. 4,) over de powerpoint die de verzoeker in het begin van het schooljaar tijdens het oudercontact toonde, de verklaring van ... (stuk C41, pag 3) over het vertonen tijdens een directeursvergadering van een foto van haar met ontblote rug en achterwerk, en de verklaring van ..., directeur lager onderwijs van het ..., (Stuk C-44) over een uitdrukkelijke vraag om genomen foto's te deleten, niet betwist. Die verklaringen zijn wel degelijk gesitueerd in tijd en ruimte.

De tenlastelegging komt bewezen voor.

14. Tenlastelegging II/4: Surfen op laptop van de school naar pornografische sites om beelden met pornografisch karakter te bekijken.

14.1. Het beroepen besluit stelt vast dat de verzoeker grondig gegevens van de computer gewist heeft, maar dat er desondanks toch nog 11 pornografische foto's door het labo gerecupereerd konden worden. De foto's zijn van lage resolutie maar 'de terugkerende thematiek', met name "jonge meisjes die in een aantal gevallen in seksuele handelingen met rijpere heren verwickeld zijn" maakt de stelling van de verzoeker, dat het om een computervirus zou gaan, ongeloofwaardig.

14.2. De verzoeker betwist de tenlastelegging. Hij stelt dat het rapport van 25 maart 2015 van de deskundige, dat door de verwerende partij als bewijs wordt voorgelegd, dat bewijs niet bevat, aangezien dat verslag er uitdrukkelijk op wijst dat het per ongeluk op een site terecht komen voldoende kan zijn om foto's van die website op de harddisk gekopieerd te krijgen als tijdelijke bestanden, aangezien het aantal betwistbare foto's (11 op een totaal van 40.000) een verwaarloosbaar percentage betreft en aangezien deze foto's van een zeer lage kwaliteit zijn. Hij

voegt daaraan toe dat het ook niet uitgesloten is dat iemand anders onbewust de pornofoto's op de harddisk kan hebben gezet in de periode dat de computer niet in zijn bezit was.

14.3. De verwerende partij antwoordt dat de aangetroffen foto's inderdaad van lage resolutie zijn, dat zulks erop wijst dat ze niet gedownload of opgeslagen werden, maar dat "de thematiek van de bewuste foto's te gelijklopend is om de stelling van appelland (dat zij door een computervirus op de computer zouden zijn gebracht) te aanvaarden".

14.4.1. De verwerende partij heeft de laptop die door de verzoeker gebruikt werd laten onderzoeken op "malversaties, op een zo breed mogelijk gebied, meer in het bijzonder naar zaken die niet stroken met het ambt van een schooldirecteur". Het verslag van dat onderzoek vermeldt op pag. 8: "Er werd een scan gedaan in de ongebruikte ruimte van de schijf. Hier werden nog veel foto's teruggevonden, waaronder enkele pornografische' - met name 11- en daar wordt bij vermeld: "Ter informatie: Het simpelweg per ongeluk op een website terechtkomen is al voldoende om de foto' van die website op de harddisk te krijgen. Dit is eigen aan de werking van de browser die de foto's als tijdelijke bestanden opslaat". En bij 'bookmark folder 2' wordt ook gesteld: "Er werd gezocht voor foto's in ongebruikte ruimte op de harddisk. Daar werden ongeveer 40.000 foto's gevonden waaronder 11 van pornografische aard" met daarbij alweer de bemerking: "Opgelet: het is voldoende om op een website terecht te komen opdat de foto's door de browser naar de harddisk gekopieerd worden als tijdelijke bestanden. Dit is eigen aan de werking van de browser."

14.4.2. De Kamer van Beroep vindt, inzonderheid steunend op het - hiervoor geciteerd - belangrijke voorbehoud dat het door de verwerende partij overgelegd onderzoeksverslag maakt, in dat verslag onvoldoende gegevens die haar toelaten de tenlastelegging voor bewezen te houden.

15.1. In zijn toelichtende memorie stelt de verzoeker dat de verwerende partij geen blijk gegeven heeft van goed bestuur, dat zij schuldig verzuim tentoongespreid heeft en dat zij niet aan conflictbeheersing heeft gedaan. Hij stelt dat hij op de

vergaderingen met de directeurs nooit een opmerking gekregen heeft, dat er voor hem nooit een functiebeschrijving opgemaakt is en dat hij ook nooit geëvalueerd werd, wat erop wijst dat het schoolbestuur geen opmerkingen had bij zijn functioneren. Hij voegt daaraan toe dat het bestuur nooit aan enige conflictbeheersing heeft gedaan en dat de tuchtcommissie en met name haar voorzitter vooringenomen was - hij heeft van in het begin van het tuchtonderzoek verklaard dat de directeur nooit meer in de school zou terugkeren, hetgeen door een getuige kan bevestigd worden - waardoor het gehele tuchtonderzoek niet objectief gebeurd is omdat de verklaringen van de getuigen niet nagekomen werden.

15.2. De verwerende partij antwoordt dat er geen rechtstreekse band bestaat tussen een evaluatie en een tuchtprocedure. In dit geval heeft de inrichtende macht, wegens het angstklimaat dat de verzoeker jarenlang heeft gecreëerd, slechts vernomen wat er aan de hand is door het tuchtonderzoek te voeren. Dat de verzoeker zich beroept op bemiddeling is een contradictio in terminis, aangezien hij jarenlang op eenzijdig-autoritair manier opgetreden is. En dat hij nooit opmerkingen gekregen heeft is onjuist, aangezien hem bv. gezegd was dat hij met ouders overleg moest plegen.

15.3. De verwerende partij wordt bijgevallen in haar stelling dat het opstarten van een tuchtprocedure niet noodzakelijk voorafgegaan moet worden door een evaluatie. Beide systemen hebben immers een andere finaliteit: het bijsturen van het personeelslid in het licht van de objectieven gesteld door het schoolbestuur enerzijds, het bestraffen van onbetamelijk gedrag om via die weg de verstoorde orde in de school te herstellen anderzijds.

Dat de raad van bestuur de informele procedure die binnen het Katholiek Onderwijs is uitgewerkt om aan 'conflictbeheersing' te doen - in eerste instantie een gesprek voeren met de betrokkenen - niet heeft gevolgd, is niet van aard om de tuchtprocedure te vitiëren.

15.4. De verzoeker laakt de vooringenomenheid van de tuchtcommissie en inzonderheid van Van vooringenomenheid is slechts sprake wanneer een persoon, die een beslissing moet nemen of als lid van een college aan een beslissing

moet meewerken, laat uitschijnen, bijvoorbeeld door publieke verklaringen of door het aannemen van een bepaalde houding, dat hij, hoewel de procedure nog gevoerd moet worden, reeds definitief standpunt ingenomen heeft bij zoverre dat hij, ook al zou de normale afwikkeling van de procedure hem tot andere inzichten kunnen brengen, niet zonder gezichtsverlies zijn standpunt kan herzien. Te dezen blijkt uit geen gegevens van het dossier dat de raad van bestuur en inzonderheid ... zich voor of tijdens de tuchtprocedure zodanig hebben gedragen of uitgelaten in het nadeel van de verzoeker dat zij later niet meer zonder gezichtsverlies op hun standpunt konden terugkomen. De verzoeker blijkt dit probleem tijdens zijn verhoor door de tuchtcommissie ook niet te berde gebracht te hebben. De omstandigheid dat, als hoger uiteengezet, de verhoren van het personeel in het kader van het tuchtonderzoek eenzijdig - grotendeels ten laste - gevoerd werd bewijst deze vooringenomenheid evenmin.

16.1. In zijn toelichtende memorie stelt de verzoeker tenslotte dat het bestuur bij het bepalen van de strafmaat het redelijkheidsbeginsel miskend heeft. Hij betoogt dat de tuchtcommissie van in het begin 'de hoogst mogelijke sanctie "afzetting" voor ogen had' en die straf tenslotte omhoog tot het ontslag, een al even zware straf die normaliter slechts opgelegd wordt voor zeer zware - en strafbare - feiten. Hij verduidelijkt dat hij geen strafbare feiten gepleegd heeft en dat hij bovendien sedert 2004 een vlekkeloos parcours heeft afgelegd zonder ooit een opmerking te krijgen over zijn functioneren. Hij benadrukt ook dat de tuchtcommissie bij de keuze van de straf totaal geen rekening gehouden heeft met het feit dat zij zelf een aantal tenlasteleggingen niet bewezen achtte zodat zijn ontslag disproportioneel is.

In datzelfde kader stelt de verzoeker dat de verwerende partij tekort gekomen is aan haar verplichting om schadebeperkend op te treden: hij lijdt grote schade op moreel vlak (depressie, impact op zijn privésfeer, reacties van de buitenwereld) op professioneel vlak (schandvlek, reacties van ouders en collega's, de onmogelijkheid om nog werk te vinden), op financieel vlak (werkloosheid) .

16.2. De verwerende partij antwoordt dat de opgelegde straf niet meer zo zwaar is als het voorstel dat de tuchtcommissie eerst formuleerde en dat sommige feiten zo zwaar zijn dat zij op zich een verwijdering uit de dienst rechtvaardigen, zodat het

weglaten van bepaalde tenlasteleggingen geen enkele invloed moet hebben op de strafmaat. Zij voegt daaraan toe dat de schade waarnaar de verzoeker refereert, niet de schuld is van het bestuur, maar van zijn eigen ongehoord optreden.

16.3. De vaststelling van de strafmaat is een discretionaire beslissing van het bestuur, dat daarbij moet afwegen welke straf nodig maar voldoende is om de orde in de school, die verstoord is door de bewezen bevonden deontologische inbreuken, te herstellen. Elementen met betrekking tot het belang van het onderwijs zijn evidenter primordiaal, maar verhinderen niet dat het bestuur rekening houdt met de persoonlijke toestand van het personeelslid.

De omstandigheid dat voortschrijdend inzicht de tuchtoverheid er in de loop van de tuchtprocedure toe brengt bepaalde tenlasteleggingen weg te laten of af te zwakken, verhindert de tuchtoverheid niet de opgelegde tuchtstraf toch te behouden. Daarvoor volstaat het dat minstens één tenlastelegging bewezen wordt bevonden en dat zij op zich zo ernstig is dat de oorspronkelijke strafmaat gehandhaafd kan blijven.

16.4. In dit geval heeft de tuchtcommissie het oorspronkelijk voorstel - de afzetting - afgezwakt tot het ontslag, verwijzend naar het 'blanco tuchtverleden' van de verzoeker. Zij heeft gesteld dat 'veel van de tenlasteleggingen op zich het ontslag van de directeur verantwoorden' en globaal overwogen dat de verzoeker systematisch en bij herhaling 'ernstige tot zeer ernstige tuchtfeiten' heeft begaan ten aanzien van talrijke personeelsleden, collega-directeurs, een leerling en zijn werkgever. Zij heeft er ook op gewezen dat de verzoeker geen blijk gaf van 'enig foutinzicht' en dat een en ander tot gevolg heeft dat er 'een totale vertrouwensbreuk' tussen de verzoeker en zijn werkgever is ontstaan.

16.5. De Kamer van Beroep bevestigt de conclusie van de tuchtcommissie. Het wissen van gegevens op de laptop tegen het bevel van het schoolbestuur in, het overschrijven van gelden naar zijn persoonlijke rekening tegen het verbod van het schoolbestuur in, de fysieke agressie tegen een leerling en het deelnemen aan activiteiten op school na gebruik van alcoholische dranken zijn inbreuken die van een schooldirecteur niet geduld kunnen worden. Gezamenlijk genomen

rechtvaardigen die tuchtinbreuken de conclusie dat de inrichtende macht niet meer met de verzoeker als schooldirecteur kan samenwerken. De schending van de privacy van leerkrachten en het abusief gedrag tegenover het personeel, dat hiervoor werd omschreven als zelfverheerlijking, machtsuitoefening en machtswellust, rechtvaardigen voorts de conclusie dat de verzoeker ook met de collega-personeelsleden niet meer ordentelijk kan samenwerken. De ontstentenis van foutbesef verstrekt die conclusie.

Het ontslag is de geëigende tuchtmaatregel.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ontslag van de voorzitter m.i.v. 1 januari 2015.

Gelet op het besluit van de Vlaamse minister van 14 juli 2015 waarbij de heer André Vandendriessche wordt aangesteld als plaatsvervangend voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 25 november 2015;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming, die de volgende uitslag geeft: unanimitéit:

Enig artikel :

De beslissing van de Tuchtcommissie van de Raad van Bestuur van de vzw ... van 5 mei 2015 waarbij ... , directeur van de ... , de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd, wordt door de kamer van beroep bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 25 november 2015.

De kamer van beroep was samengesteld uit :

De heer A. Vandendriessche, plaatsvervangend voorzitter;

Mevrouw An De Martelaere en de heer Marc Keppens, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heren Marc Borremans, Peter Gregorius en Piet Vercruysse, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heren Peter Gregorius en Marc Borremans niet deel aan de stemming.

Mevrouw K. De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

De Secretaris,

De Plaatsvervangend voorzitter,

Karen DE BLEECKERE

André VANDENDRIESSCHE